

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

Claustrale silentium valet ad custodiam linguæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

nare: vt linguam regat, ne in ea offendat. In Psal.
Domine labia mea aperies.

*Quinta pars huius capituli, quantum valet claustrale
silentium ad lingua custodiam: bonaq; ex eiusdem
custodia prouenientia lucide ostendit.*

Circa claustrale silentium notandum, quod
pro eius obseruantia zelare multum de-
bent Prelati, qui claustra habent in sua custodia.
Claustrum absque obseruatione silentij, est ve-
lut equus sine freno: Si equis frena in ora mitti- *Iac. 3.*
mus, ad consentiendum nobis, & omne corpus
eorum circumferimus, & cetera. Sessor equi li-
cet cæteris membris eius libertatem concedat,
ori tamen frenum imponit. Sic rector claustri,
frenum silentij debet ori imponere. Absq; fre-
no silentij vana est religio: Si quis putat se reli- *Iacob. 1.*
giosum esse, non refrenans linguam suam, sed
seducens cor suum: huius vana est religio. Reli-
gio absque silentio, est quasi claustrum habens
guerram absque porta, & absq; muro. Memen- *Iob. 40.*
to belli, nec vltra addas loqui. Ori tuo facito o- *Eccl. 28.*
stia. Sicut vrbs patens, & absque muri ambitu: *Pro. 25.*
ita vir qui non potest in loquendo cohibere spi-
ritum suum. Religiosus vir qui non seruat silen-
tium, potest dicere illud: Quasi rupto muro & *Iob. 30.*
aperta ianua irruerunt super me. Silentium, quasi
bestiam crudelem & indomabilem, lingua in-
clusam custodit: Linguam nullus hominum *Iacob. 3.*
domare potest. Foueam obstruit, per quam in-
finiti perierunt: Propter peccata labiorum rui- *Pro. 12.*
na proximat malo. Beatus qui non est lapsus *Eccl. 14.*
verbo ex ore suo. Silentium os claudit, vnde
flamma

Jacob. 3.

flamma infernalis exit. Lingua ignis est, inflama-
mata à gehenna. Silentium malitiam suffocat.

Eccl. 19.

Qui odit loquacitatē, extinguit malitiam. Lin-
guam maledicam emendat. Hieronymus: Lin-
guam maledicam indictum emendat silentium.

Isa. 30.

Hominem roborat. In silentio & spe erit forti-
tudo vestra. Sicut ad fortitudinem obsessorum
in castro valet clausura bona cum forti adiuto-
rio: sic ad spiritualem fortitudinem valet silen-
tium cum spe de celesti adiutorio. Abbas Pastor.

Omnis labor quicumque euenerit tibi ex taci-
turnitate, superabitur. Sicut pugil nunquam vel
rarò vincitur, nisi verbum malum dixerit: sic
vix vincitur homo à diabolo, si à verbis malis
cauerit. Claustrum pacificat. Prouerb. 26. Qui
imponit stulto silentium, iras mitigat. Silentium
diuino eloquio auditum præparat. Tren. 3. Bo-
num est præstolari cum silentio salutare Dei.

Verbum increatum non reuelat secreta sua in
tumultu. Ecclesiast. 32. Vbi auditus non est, non
effundas sermones. 1. Regum 3. Loquere Do-
mine quia audit seruus tuus. Silentium seruo-
rem deuotionis seruat. Sicut solet obstrui vas, in
quo fit vinum ferratum, vt vinum fit fortius: sic
oportet vt claustralis seruet silentium, vt seruo-
rem deuotionis fit in eo. Si verò os eius ad loquaci-
tatem fit apertum: quidquid deuotionis est in
eo, exhalat. Eccles. 20. Gratia fatuorum effun-
dentur. August. Loquela fit in necessitate, taci-
turnitas in iocunditate. Ad taciturnitatem mo-
nemur exemplo Christi: Quasi agnus coram
tondente se obmutescet, &c. Gloss. Pilato vel
Herodi pauca respondit, ne salus humani gene-
ris

*Isa. 53.**Glos. ord.**ad illud, nō**aperuit os**suum.*

Herodi pauca respondit, ne salus humani gene-
ris

ris differretur. Libenter ergo & tu tacere debes: ne impediatur salus tua. Abbas Agathon per triennium lapidem in ore suo mittebat, donec taciturnitatem disceret. Qui non habet discretionem loquendi, habeat discretionem tacendi. Seneca. Taciturnitas homini stulto pro sapientia est. Prouerb. 17. Stultus si tacuerit, sapiens reputabitur. Rarò tamen gratia tacendi in stulto inuenitur. Sapiens: nemo stultus tacere potest.

De disciplina in comestione. Et primo disciplina in mensa commendatur.

CAPVT VI.

Disciplina in mensa multum est commendabilis. Ipsa in loco illo immunditiam cauet, in qua multum hominibus displicet, scilicet ad mensam. In membro illo etiam munditiam seruat, in quo immunditia maximè indecens est, scilicet, in ore. Per eam, offensam Dei cauemus, quando eam maximè debemus cauere, scilicet quando bonis eius vtimur. Magna peruersitas est Deum offendere, cum in mensa eius sumus. Cauent latrones aliquot diebus, ne eis noceant, cum quibus comedunt. Per eam etiam fit, vt cum reficitur corpus, reficiatur & animus. Iustus comedit & replet animam suam. Ipsa etiam facit, vt cum pascitur homo, pascatur & *Pro. 13*
Deus. Puritatem enim seruat, qua delectatur Deus. Canticorum 2. Qui pascitur inter lilia, &c.

